

Påskriket

Dunker-ringens Påskrik nr. 42, desember 2009

Dunker-ringens adresse:

/ Linda Persson, Åsbygda, 2450 Rena
/ www.dunkerringen.org

Påskrikets redaksjon

/ Anne Lena Opheim, redaktør
2651 Østre Gausdal. Tlf. 958 076 71
: paaskriket@dunkerringen.org
/ Hallvard Hegna
Nørstegard 17, 3656 Atrå. Tlf. 35 09 72 41
: hallvard.hegna@c2i.net
/ Richard Hansen
Tlf. 906 67 189
: richard@finnsnes.no

Dunker-ringens styre

/ Bård Larsen, formann
Skibakkvn. 12, 2022 Gjerdrum. Tlf. 976 56 336
: ba-la@online.no
/ Sverre Hennum, kasserer
Tlf. 900 40 821
: sverre.hennum@s-heiendom.no
/ Linda Persson, sekretær
Åsbygda, 2450 Rena. Tlf. 901 45 983
: lpe@terra.no
/ Svein Sunde, organisasjonssekretær
Tlf. 926 61 47
: sundesvein@hotmail.com
/ Anne Mathiesen, materialforvalter
Tlf. 476 16 447
: anne@mathiesen.cc

/ Per Harald Sivesind, styremedlem/Avlsråd
Hagebakken, 2846 Bøverbru.
Tlf. 61 19 59 30 / 951 10 101
: phsi@frisurf.no
/ Richard Hansen, styremedlem/Rekruttering
Tlf. 906 67 189
: richard@finnsnes.no

Avlsrådet for dunker

/ Bård Larsen, formann
Skibakkvn. 12, 2022 Gjerdrum. Tlf. 976 56 336
: ba-la@online.no
/ Per Harald Sivesind, sekretær
Hagebakken, 2846 Bøverbru.
Tlf. 61 19 59 30 / 951 10 101
: phsi@frisurf.no
/ Ingar Tallakstad Lie, medlem
Tlf. 909 58 907
: tallalie@online.no
/ Arne Mathiesen, valpeformidler
Rødstrupeveien 3, 3142 Vestskogen.
Tlf. 33 32 08 90
: amem@c2i.net

Dunker-ringens valgkomité:

/ Knut Arne Gjems
Tlf. 91 87 78 74
/ Per Magne Rønning
/ Roy Tveit

Innhold:

Jaktrapport fra Andrine

6. klasse ved Silsand barneskole har vært på jakt. Her kan du lese Andrine Skoglunds jaktrapport.

SIDE 21

Unghundjakt på Senja

...det er en spesiell dag, fordi vi skal ta med oss to "ferskinger". Disse to håper vi skal kjøpe harehund, og aller helst Dunker.

SIDE 28

Profilen - Morten Ødegård

Morten kan se tilbake på mange fine jakt dager og spennende opplevelser på jaktprøver.

SIDE 44

Faste spalter:

Gjennom fotolinsa / side 2
Formannen har ordet / side 4
Avlsrådet informerer, tabeller 2009-2010s / side 38
Diktet / side 49
Godt fra skogen / side 54
Klipp fra gjesteboka / side 53
Kåringsdiplom / side 56
Valpeformidlingen / side 57
Salgsboden / side 59

Annet:

Nye JCH, bilder / side 6
Nye JCH, bilder / side 11
Nye JCH, resultater / side 18
Europapokalkonkurransen / side 8
BIR & BIM, fra Elverum / side 10
Hans Eric Hansson til minne / side 12
NM, resultater / side 15
DM, resultater / side 16
Nye jaktpremierte, resultater / side 19
Årsmøteprotokoll / side 20
Harejakt på skolen / side 24
Rekrutteringsarbeid / side 32
Dunker-ringens ungdomspris / side 33
Dunkerpokalen / side 34
Årsberetning for Avlsrådet / side 36
Peder Sirås fra Selnes / side 40
Leserbilder / side 43
Leserbilder / side 50

Formannen har ordet

Det er første uka i desember, 10-15 cm. nysnø dekker landskapet, og termometeret viser 5 minusgrader. Med forhold som dette, ligger alt til rette for skikkelig harajakt.

// TEKST BÅRD LARSEN, FORMANN FOTO GRETE BAUER

Bård og valpen Gjermaa's Feiom på 5 mnd.

Det meldes om gode losere og flere nye jaktpremierte hunder om dagen. Endelig har vi fått litt stabilt vinterføre her på det sentrale Østlandet.

I skrivende stund har vi allerede fått hele 9 stk. nye NJCH så langt i år, og det er en rekke unge hunder som har oppnådd sine første jaktpremieringer. De forskjellige mesterskapene er også avholdt, og Dunkeren har så definitivt markert seg positivt. Under rasemesterskapet "Dunkerpokalen" på Maurvangen, fikk vi vår første rasemester i Vestlunds Julka til Jostein Lufall. Føreforholdene her skulle vise seg å være svært så vanskelige, og kun to hunder oppnådde EP-premiering. Etter en svært jevn avslutning, vant til slutt Julka, ett fattig poeng foran Hera til Per Magne Rønning,

med Balder til Rune Arstein på tredje plass. Det var også svært god innsats fra våre hunder under distriktsmesterskapene, og til slutt var det hele seks dunkere som kvalifiserte seg til NM. Disse var: Hera og Slengslas Måffelåffen til Rønning, Tortåsens Kora til Holsing, Bs Siri til Rundberg, Kiara til Gaathaug og Stella til Kvisler. Hera ble attpåtil Distriktsmester i Trøndelag, hvor alle de fire hundene som kvalifiserte seg til NM var dunkere. Kiara til Gaathaug og Stella til Kvisler hadde like mange poeng som Distriktsmesterne i sine distrikter, men ble begge dømt på andre plass grunnet kortere los-sekvenser. NM ble arrangert av Vest-Oppland Harehundklubb under svært vekslende forhold, og det var stor spenning etter første dag, da Kora til Holsing lå som nr. to og Hera til Rønning lå som nr. fire. Våre ekvipasjer hadde ikke den nødvendige "flaksen" andre dag, og Kiara til Gaathaug ble til slutt beste dunker på en hederlig åttendeplass. Men tre dunkere blant landets ti beste harehunder kan en jo ikke være misfornøyd med. Under Europapokalkonkurransen i Italia, var Gaia til Sigmund Johansen vår deltaker. Etter god innsats under forhold med opp mot 25 plussgrader, endte Gaia på en svært hederlig femteplass.

Gratulerer til alle hunder og eiere med flotte resultater!

Styret har allerede startet arbeidet med planleggingen av fremtidige aktiviteter, og det er mye som skal være ordnet før våren igjen er her. Vi skal ha vår siste samling på Maurvangen i denne omgang i juni 2010,

Dunker-ringen ønsker alle ei riktig god jul og et godt nytt år :-)

og vårt rasemesterskap, Dunkerpokalen blir avholdt på samme sted oktober samme år. I 2011 skal Dunker-ringen feire jubileum, da det er 25 år siden ringen ble stiftet. Arbeidet med de første forberedelser til jubileumssamlingen er i gang, og vi håper å kunne avholde denne i samarbeid med Norsk Harehundklub – klubben som var vert for samlingen den gang ringen ble stiftet. Vi passerte 650 medlemmer nå i høst, og interessen for rasen er fortsatt svært stigende. Hjemmesiden opplever fantastiske besøkstall, og vår web-ansvarlig oppdaterer denne nærmest daglig. Rekrutteringsarbeidet går svært godt, og tiltakene med å få ungdommen ut på harajakt kan dere lese mer om i denne utgaven av Påskriket. Med denne positive utviklingen, bør vi ta mål av oss til å oppnå 700 medlemmer i Dunker-ringen innen utgangen av 2010. Det vil være en fenomenal gave til oss dunkerfolk, før vi går inn i jubileumsåret.

Avlsesongen 2008/2009 endte med hele 209 valper. Og vi er nå, sammen med Finsk støver, de to desidert største harehundrasene i landet. De fleste fryktet at det skulle være mange ledige dunkervalper for salg langt utover den vinteren, da de fleste av kullene ble født seint

på våren og forsommeren. I skrivende stund er det kun en håndfull ledige dunkervalper på markedet, ingen nye tisper er foreløpig parret, og det vil gå minst fire mnd. Før det igjen er leveringsklare valper på markedet. Min oppfordring er derfor følgende: Meld tispene på jaktprøve, og få dokumentert jaktegenskapene - ta kontakt med avlsrådet i god tid før tispaløper, og be om å få tildelt en hannhund. Det er mer enn 40 hannhunder som har oppnådd minst førstepremie på jaktprøve, så det er et stort hannhundmateriale å velge i. Det er av betydelig viktighet å få befestet rasens posisjon som en av landets to største harehundraser, og ikke minst at den er en meget god jakthund. På sikt vil det bli mye enklere å drive en fornuftig avl på rasen om vi klarer å opprettholde 200 fødte valper i året.

Jeg mener bestemt at vår rase går en svært lys fremtid i møte – og det gleder meg virkelig.

Takk til alle tillitsvalgte og dunkerfolket på grasrota, for strålende innsats og samarbeid i året som har gått!

Og til slutt vil jeg ønske dere alle fortsatt skitt jakt - en god jul og et riktig godt nyttår!

Året er 1931: Far og mor Ødegård med 4 sønner og dunkertispa Leddi. Morten sitter på armen til mor – et meget interessant tidsbilde både av en familie og av en dunker av det gamle, grove slaget. Ifølge beretning fra en som hadde opplevd henne, var Leddi en legendarisk jakthund.

Profilen: Morten Ødegård

- en odøling med gode dunkere

Morten Ødegård er en kar som har gjort seg bemerket med hundene sine. I dette året fylte han 80 år (på dagen nøyaktig ett år etter at undertegnede hadde sin 80års-dag), og han kan se tilbake på mange fine jakt dager og spennende opplevelser på jaktprøver.

// TEKST HALLVARD HEGNA FOTO PRIVAT

Odalen er et distrikt med lange harejakttradisjoner. Hygenhundens far, prokurator H. F. Hygen (1808 -97) vokste opp på Odals Verk i Sør-Odal, og far hans ”havde udmerkede hunde af de i forrige aarhundredes første fjerdepart meget anseede Odalshunde.” Dette skriver Hygens sønn, Bernt Hygen, i NKKs tidsskrift 1903.

Morten Ødegård er fra Skarnes, litt lenger nord, og han har nok jaktet i noen av de samme traktene som Hygen og hans far jaktet

hobbyen som har vært en hovedinteresse for ham hele livet. Under krigen måtte en lure seg til å jakte, hvis en var dristig tok sjansen, og Mortens far hadde geværet sitt under madrassen i senga. Med dette skjøt Morten sin første hare da han var 14 år, i 1943. Og da var det gjort: han fikk ’harejakta i blodet’, som det heter, og mange vet at dét er en sterk lidenskap.

Men det er jo ikke noe en kan leve av, bare ’leve på!’ Et yrke må til, og Morten Ødegård var ”modellsnekker” på ”Strømmen Stål” i

*Men Morten har holdt seg til dunker hele sitt liv,
og han har hatt gode dunkere.*

*Dette forteller noe om evne til å ta ut ’de rette
emnene’ og til å drive dem.*

i. Men Morten har holdt seg til dunker hele sitt liv, og han har hatt gode dunkere. Dette forteller noe om evne til å ta ut ’de rette emnene’ og til å drive dem. Og han har greidd å holde på ”egen linje” det meste av sin karriere som dunkermann. Morten Ødegård har hatt mest hannhunder, og flere av dem har vært funnet verdige til å brukes i avlen.

Faren til Morten Ødegård var også harejeger, og således kom Morten tidlig i gang med

26 år, fra 1952 til 1978. Dette var et spesielt yrke som en ikke umiddelbart vil forbinde med ’sekker”. Materialet var riktig nok tre, men arbeidet gikk ut på å forme modeller for skipspropeller og andre ting. Det er vanskelig å forestille seg hvordan dette kunne gå an. Men det måtte kreve svært mye arbeid, og ikke minst nøyaktighet.

Attåt den krevende jobben måtte Morten kjøre 7 mil til arbeidsplassen hver dag, og 14

Starvöllia i Os 1987: Morten Ødegård flankert av kameratene Odd og Harald – Dux og 13 harer.

mil i bilen tok sin tid, så dagene ble lange. Han måtte stå opp klokka 5, og denne vanen høver jo også for en harejeger. Men i de første åra ble det jo bare søndagene en kunne jakte, bortsett fra 'bededagshelga' (fredag, lørdag før første søndag i november) og feriedagene. Og dem brukte Morten til jakt og ikke noe annet. Heldigvis har han hatt kone som ikke hadde noe imot dét, og Morten fikk reise til sine yndlingsmarker i Os i Østerdalen.

Alle som kjenner til denne trakten av landet, vet at der er mange setrer, myrer og åpne sletter omkranset av bjørkeskog – et ypperlig hareterreng. Og når det dertil som regel var bra med hare, ble det morsom jakt. Den varte i 9 dager, og utbyttet kunne være 14-15 harer, så det ble virkelig noe å lage minnerike bilder av.

Morten har alltid holdt seg med to hunder; det måtte til når en skulle jakte i sammenhengende 9 dager. Kameratene som var med, hadde ikke hunder, men de likte å skyte hare. Dét gjorde nok også Morten i yngre år. Men etter hvert ble det mindre viktig. "Det er jo fint og morsomt å se haren komme og la han gå, og dét er bra for hundene," sier han.

Morten Ødegård har som sagt holdt seg til bare dunkere, og han vil helst at det skal være den droplete varianten. Dessuten vil han at de skal være "rene". Dette har det etter hvert blitt vanskelig å få til. Men Morten har greidd det, selv om han ikke er stridere enn at han mener innkryssingen av andre raser har vært nødvendig. Undertegnede synes imidlertid det burde være interessant for Avlsrådet å prøve å opprettholde en linje av rene dunkere. Det fin-

Starvöllia 1991. Gode bilder av Jack (til v.) og Dux. Bra fangst også denne gangen, Morten og en ung kamerat (Morten Mosserud).

ennå alvsmateriale for dette; snart kan det være for sent.

Da Kennelklubben 'tvangssammenslo' dunker og hygen i 1925, ønsket Norsk Harehundklubb at krysningssindividerne skulle holdes atskilte, for siden å slå de beste av disse inn i dunkeren. Verken dunker- eller hygenfolk var interesserte i sammenslåingen, så den ble opphevet i 1934.

Kryssingsprosjektet denne gangen må sies å ha vært vellykket, og det er en betryggelse at "de som har makta" nå, er bestemte på at Dunkerens typiske eksteriør ikke skal rokkes ved.

Morten Ødegård har mange hunder å tenke tilbake på. Den første som skulle være 'hans

hund', men som faren stod som eier av, hette "Fela", og hun var den han skjøt første haren sin for. Deretter ble det en ny "Fela" og så "Leidi", "Stella", "Dux", "Freia", "NUCH Jack", "NJCH Skansmoberg Hero" og "Rex" (f. 27.02.03), for å nevne dem i kronologisk rekkefølge. Sistnevnte er kullbror av Øystein Kvislers Stella, som kom høgt opp i NM i fjor, og faren deres er "Skansmoberg Hero". Flere av disse vil være kjent av mange, og her skal nevnes dem det knytter seg særlige minner til.

Dux var en god hund som det ble skutt 128 harer for, og han stod for berg. Han var etter Haukvengens Dolly til Sverre Finstad og Duncolls Glenn, som visstnok var en meget løs hund. Men Dux var trang – et eksempel på

et uventet positivt resultat av en parring. Men han hadde middels grad HD, uten at dette hadde noen negativ virkning. Før HD'n ble konstatert, hadde Dux parringer.

Jack, etter "Frøya" til Finstad og "Sang til Eriksen" var også en god hund med fint, grant mål. Ellers framhever Morten Skansmobeckens Hero, som var etter Jack og ei svensk tisper, "Peila til Klaesson". Han var en meget påholden og sterk hund med sjeldent gode labber. Hero tålte all slags føre, Morten så aldri at han blødde. Han apporterte hare, og han stod for berg.

Men Hero fikk en tragisk død. Da han var 9 år gammel, gikk han igjennom ei råk og druknet. Morten og kona var med da han etter mye strev ble funnet. Dette var et hardt slag for dem, og som rimelig var: tårer ble felt. Slikt er vanlig blant harejegere. Johan Skei var meget lettrørt. Han 'gret' når han hørte en virkelig god los.

Når det gjelder jaktprøver, minnes Morten særlig da Hero jaget til 1. elite på prøve i Eidskog og ble Norsk Jaktchampion. Det var kaldt, 10 og 12 minusgrader, så Morten var skeptisk til utsiktene. Men Hero gjorde det godt, var nest best av 7 hunder.

Morten er også meget godt fornøyd med sin nåværende hund Rex, som jo er en sønn av Hero. Rex har også gjort det godt på jaktprøver, og har 2x1 premie som best på sine prøver.

Det har vært artig og interessant å snakke med Morten Ødegård om hundene hans og høre hans meninger om dressur og driving. Han legger arbeid i å gjøre hundene lydige, så de er lette å kalle inn. Ellers ønsker han at de skal være raske i uttak og ha godt mål. Dette er egenskaper de fleste hundene hans har hatt. De har også hatt eksteriør som typiske dunkere – med skikkelig snuteparti og "dunkerblikket". Rex mangler bare ett 'cert' for championat. Men dét vil ikke Morten ha, for han synes Rex ikke har godt nok snuteparti. Det gleder en gammel, streng dommer å møte en slik holdning.

Morten Ødegård har vært en seriøs og trofast dunkermann, og Påskriket vil ønske ham lykke til videre.